

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

De electione procuratoris pauperum, & de officio eius. Capvt LXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

De electione procuratoris pauperum, & de officio eius.

CAPVT LXXX.

Eligatur in omni ciuitate aliquis sæcularis vel religiosus, qui sit disertus & patiens, & quem manifestum sit via recta & orthodoxa incedere; habitetque prope ecclesiam, aut in hospitali, & habeat apud se bona hospitalis, & prouideat hospitali & ægrotis; prouideat etiam iis qui in carcere sunt. Quod si inter eos qui sunt in carcere, aliquem Christianum reperiat qui sit dignus vt liberetur, debet adiuuare eum vt e carcere liberetur. Et si quid ei opus fuerit, aut victu indigeat, & non potest habere ab iis qui sunt in custodia, liberare. & si cui opus fuerit aliquo sponfore, debet quærere qui pro illo spondeat, vt liberetur. Et si quis fuerit alicuius criminis grauis reus, & non sit dignus liberatione, debet saltem adiuuare eum, ne ei victus & vestitus desint; neque debet differre subsidium, neque negligens esse in omni eo quod ad causam eius expediendam pertineat, quousque iuste, & vt meritis est, iudicetur: quia ignorant homines quæ sibi aut filiis euenire possunt. mundus enim & casus eius sunt in tribulationibus & molestiis positi. Et si quis ex fidelibus bona sua epulando, potando, & scortando consumpserit, & ob hanc causam in hanc necessitatem inconsiderate incidit, non est deserendus, sed debet vnusquisque fidelium tum virorum, tum feminarum, dare secundum vires suas & bonam voluntatem; & colligatur hoc, vt ille a creditoribus & afflictione liberetur. Et hic Canon caret excommunicatione.

Sic hodie vocatur Romæ procurator pauperum, qui eos qui sunt in carcere, iis modis adiuuat, quibus hic Canon adiuuare præcipit: quem disertum esse vult, vt causas eorum bonas possit defendere. est autem rationi consentaneum, ex eo tempore, cum habita est hæc Synodus Nicæna, & episcopi in suis ciuitatibus præsidio & studio magni Constantini florere cœperunt, venisse in vsum hunc Canonem pietatis plenissimum, qui vtinam in omni ciuitate Christiani nominis sanciat, si forte non est sancitus. * Interpretatus est Canon illud in epistola Ioannis cap. 5. Mundus totus in maligno positus est; malignum enim vocat tribulationes & molestias, quibus mundus refertus est.

I N
GELASII CYZICENI
HISTORIAM
ADMONITIO AD LECTOREM
EX ROMANA EDITIONE.

PENE consilium fuerat hanc Synodi Nicænae historiam, quæ alioqui suo loco inter cetera eiusdem Synodi collectanea reponebatur, penitus omittere: quod etsi in Vrbe non deerant varia eius exemplaria, vt Vaticanum, ex quo magnam Nicæni Concilii sui partem excerpserat Alfonsus Pisanus, & Sfortianum, quod olim fuit Bessarionis cardinalis, atque alia in aliis bibliothecis; omnia tamen auctoris nomine carebant, & incerti auctoris opus in lucem dare non placebat. Illud quoque accedebat, quod non pauca in hac historia leguntur, quæ meliorum scriptorum sententiis cum repugnent, illam falsitatis coarguere videantur. Initio enim operis auctor affirmat, Arianos Concilii Nicæni tempore non solum contra Filium Dei, sed etiam contra Spiritum sanctum blasphemasse: & in libro secundo introducit disputationes de diuinitate Spiritus sancti in eodem Concilio cum philosophis habitas. At id repugnare videtur verbis Epiphaniæ hæresi septuagesima quarta, quæ est Pneumatomachorum, qui in fine sic ait: Non fuit tunc (id est, tempore Nicæni Concilii) de Spiritu sancto quæstio. item verbis sancti Basilii in epistola septuagesima octaua, quæ fidei Nicænae confessionem continet: Spiritus sancti ratio, inquit, in transcurso posita est, nulla diligentia digna iudicata, propterea quod